TEKST: **COR OLIEMEULEN** | FOTOGRAFIE: **ANDREAS TERLAAK**

Fenna Luycks-van Erp

"Wat heb ik nou aan een beker of een bordje voor aan de muur?"

In de rubriek 'Doorvragen' mag de geïnterviewde bepalen wie de volgende maand aan het woord komt en welke vraag in ieder geval moet worden gesteld.

De vorige kandidaat, Ciska Zuur, is benieuwd hoe u bij het bridgen omgaat met het onvermijdelijke verminderen van het geheugen.

"Ik kan alles nog goed onthouden. Misschien komt dat omdat ik veel puzzel."

Wat verandert er als u honderd wordt?

"Ik hoop niks! Ik poets alles nog zelf, behalve ramen zemen en stofzuigen, dat doet mijn dochter. Vroeger heb ik veel gehandwerkt en gebreid, maar dat gaat niet meer. Ook wandelen kan ik niet meer, ik kan geen vijf meter lopen zonder stok. In 2011 hebben ze bij een ingreep in mijn rechterbeen een zenuw geraakt. Vanaf die tijd heb ik in mijn bovenbeen geen gevoel meer. Autorijden doe ik niet meer sinds ik op 7 januari op weg naar de kerk tegen een lantaarnpaal reed. Onze Lieve Heer heeft me een waarschuwing gegeven en daar moet ik naar luisteren. Nu ga ik altijd met de taxi of komt iemand mij ophalen of wegbrengen. Gelukkig ben ik nog gezond en kom ik niks tekort."

Uit wat voor nest komt u?

"Mijn vader kwam uit Groningen, mijn moeder uit Valkenswaard en ze hebben elkaar leren kennen in Utrecht. In 1913 zijn ze in Steenbergen dames- en herenconfectiezaak Van Erp begonnen. Na de lagere school moest ik in de winkel en in het huishouden helpen. Daarna werkte ik 22 jaar met veel plezier in de winkel van onze bakkerij. Ik heb zeven kinderen, acht kleinkinderen en elf achterkleinkinderen. Eén dochter bridget ook."

Wat was de aanleiding om in 1954 met bridgen te beginnen?

"Vroeger was rikken populair, en toen kwam bridgen in de mode. Ook mijn man ging bridgen. Mijn moeder is bij ons in komen wonen nadat mijn vader verongelukte. Toen hadden we een oppas voor de kinderen, dus kon ik ook weg. Tegenwoordig speel ik op maandag met Lieske Frijters (81) bij B.C. Steenbergen en op donderdag met Toos Peeters (83) bij Bridgeclub de Vliet."

Hebben de bridgeclubs iets georganiseerd als u honderd wordt?

"Ten eerste weet ik dat niet en ten tweede hoeft dat voor mij niet. Gewoon doorgaan. Wat heb ik nou aan een beker of een bordje voor aan de muur? Dat gooien de kinderen straks toch maar weg. Voor de familie vind ik het wel leuk om iets te doen."

Wat is uw fijnste bridgeherinnering?

"Toen ik erelid werd van Bridgeclub Steenbergen, dat vond ik hartstikke leutig."

Is het bridgen veel veranderd?

"Vroeger had je het Steenbergse Klaverensysteem en dat was door de Bridge-Bond goedgekeurd. Bij 10-12 punten open je met 1♣, 14-15 punten 1♦, bij 16-17 punten bied je vijfkaart harten of schoppen, en bij 18 punten 1SA. Ik heb dat veertig jaar gespeeld en toen leerde ik acol. Vroeger was de bridgeclub groter, er waren toen wel honderd man (nu tellen beide Steenbergse bridgeclubs elk een kleine zeventig leden, red.). Ik kom voor de gezelligheid en vind het natuurlijk ook leuk om hoog te eindigen."

Wat is het recept om honderd te worden?

"De familie Van Erp heeft goede genen. Mijn moeder bijvoorbeeld is 89 geworden. Er is dus geen recept voor, oud worden zit gewoon in de genen."

De volgende kandidaat in Doorvragen is Jos van Dijk, die elke zomer een bridge-zeilreis organiseert. Welke vraag kunnen we hem stellen? "Waar gaan die reizen naartoe en heb je een zwemdiploma nodig?"

Fenna Luycks-van Erp hoopt 1 juni 2018 honderd te worden. Voor de nuchtere, goedlachse Steenbergse hoeft al die heisa niet zo, maar heel erg lijkt ze de belangstelling ook niet te vinden. Fenna is klein van stuk - "Ik meet 1,49 meter, ben wat gekrompen" -, maar beslist niet op haar mondje gevallen.